

РЕШЕНИЕ

№ 1092

гр. София, 11.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 21.02.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **9787** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК във връзка с чл. 31, ал. 8 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (ЗДРДОПБГДСРСБНА).

Образувано е по жалба от Г. А. П. срещу решение № 174 от 10.12.2010 г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на българските граждани към ДС и разузнавателните служби на БНА, с което на основание чл. 31, ал. 1, т. 2 от ЗДРДОПБГДСРСБНА е установена принадлежност на А Г П. (баща на оспорващия) към органите по чл. 1 от закона.

Жалбоподателят твърди, че обжалваният административен акт е незаконосъобразен, като издаден при неизяснена фактическа обстановка. Поддържа, че спрямо баща му е наложена политическа репресия от 1944 г. – 1968 г. и неколкратно върху него е оказван натиск чрез заплашване и осъществено насилие да стане сътрудник на органите Държавна сигурност. Допълва, че баща му никога не е сътрудничил и не е извършвал действия в полза на ДС и разузнавателните служби. Иска отмяната на оспореното решение.

Ответникът – Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (наричана по-долу Комисията), чрез процесуалния си представител юрк. П оспорва жалбата като неоснователна и изразява становище за законосъобразност на обжалваното решение.

Административен съд С. град, I отделение, IV състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Със заявление от 24.11.2010 г. Г. А. П. в качеството му на наследник по закон на Атанас Георгиев П., починал на 30.01.2008 г. е поискал да бъде извършена проверка за установяване на принадлежност към органите по чл. 1 от закона на баща му. Към заявлението е представено удостоверение за наследници, издадено от О. Л., Дерманци. В наличното архивно дело № I А – 32969 - 9696 се съдържат картон обр. 4 за вербоване на Атанас Георгиев П., роден на 17.04.1922 г. като секретен сътрудник (агент) с псевдоним „Синчец“, на 06.07.1956 г. от ДС, ръководил го служител – лейт. Звездан К. С; извлечение от регистрационен дневник, в който под № 29809 на 24.07.1956 г. е вписана регистрацията на секретен сътрудник – агент с псевдоним „Синчец“, вербуван на 06.07.1956 г. от Звездан С, подпечатан с печата на отдел VIII – ДС – МВР; лично дело № I А – 9696.

В личното дело се съдържат: 1. декларация; 2. рапорт – план за вербовка на кандидат – агент Атанас Георгиев П., съставен от лейт. З. Костов, утвърден от заместник началника на отдел „Затвори“ – МВР на 04.07.1956 г.; 3. автобиография на затворника А Г П. от с. Дерманци, Луковитско, неженен от 18.07.1956 г., подписана от Атанас П.; 4. обещание за сътрудничество от 06.07.1956 г. с подпис „декларатор – А П.“ и списък на връзките, съставен на 06.07.1956 г.; 5. рапорт за проведена вербовка на кандидат – агент А Г. П. по линия на бивши офицери в С затвор, подписан от лейт. З. К, утвърден на 11.07.1956 г. от заместник – началника на отдел „Затвори“ – МВР; 6. характеристика на агент „Синчец“ – А Г. П. от 03.11.1956 г.; 7. предложение относно изключване от агентурния апарат на агент „Синчец“, утвърдено на 27.06.1958 г. и др. документи.

Въз основа на горните данни и документи Комисията е разгледала заявлението на Г. А. П. в качеството на законен наследник на А Г П. и е издала Решение № 174 от 10.12.2010 г., с което установява принадлежност към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА на лицето

А Г П.. В преписката се съдържа копие от уведомителното писмо до Г. А. П..

Представен е протокол от проведеното на 10.12.2010 г. заседание на Комисията, като в същия е отразено, че от присъствалите 8 члена на комисията всички членове са „за“ установяване на принадлежност към структурите на ДС и е прието решението да не се публикува в публичното му пространство, като се осигури достъп на заявителя до делото му. От представения протокол в заключителната част е видно, че същият не е подписан от членовете Е П Б и Т И Т. В присъствената книга на заседанието на Комисията за 10.12.2010 г. са се подписали 7 членове, а срещу имената на останалите двама членове – Е П Б и Т И Т няма положени подписи.

Други доказателства от значение за предмета на спора не са ангажирани, като е оставено без уважение искането на жалбоподателя за допускане изслушването на съдебно-графологическа експертиза по делото.

При така установените факти Административен съд, С. – град направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото на жалбоподателя е съобщено за изготвеното решение на 15.12.2010 г., а жалбата срещу административния акт е подадена направо пред АССГ с вх. № 24929 от 29.12.2010 г. Оспореното решение е издадено в производството по чл. 31, ал. 1, т. 2 от закона, развило се по заявление на Г. А. П. като наследник по закон на А Георгиев П. – негов баща. Следователно, жалбата е подадена от надлежна страна в

срока по чл. 149, ал 1 от АПК и е процесуално допустима.

Разгледана по същество и след проверка на оспорения административен акт по реда на чл. 168 от АПК на основанията, предвидени в чл. 146 от АПК, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспорваното решение е издадено от компетентен орган - Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (Комисията), която по силата на чл. 29, ал. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА е оправомощеният орган, който извършва обявяването и установяването на принадлежност на лице към органите по чл. 1 от с.з. - Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия.

Решението е прието в предвидената от закона писмена форма и има съдържанието, което по отношение обявяването на дейност като секретен сътрудник е посочено в чл. 29, ал. 2, т. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА – съдържа трите имена на лицето по документ за самоличност; датата и мястото му на раждане; трите имена на вербувалия и ръководилия го служител; структура, в която е осъществявано сътрудничеството – ДС – отдел „Затвори”; качеството, в което е осъществявано сътрудничеството – „агент”; псевдоним – „Синчец”, като са описани и документите, въз основа на които е установена принадлежността към органите по чл. 1 от закона; датата, на която жалбоподателят е снет от действащия оперативен отчет – 1959 г.

Съдът намира, че при гласуването и вземането на решението не е допуснато съществено процесуално нарушение, което да обуславя незаконосъобразност на административния акт.

Комисията е колегиален орган и се състои от девет членове, включително председател, заместник-председател и секретар - чл. 5, ал. 1 от закона. Съставът на комисията е определен с решение на 40-то НС, прието на 05.04.2007 г. Заседанията на комисията се провеждат при кворум повече от половината от всички членове, като решенията се вземат с мнозинство повече от половината от всички членове с явно гласуване - чл. 8, ал. 2 от закона. Решението на комисията се подписва от всички членове, участвали в гласуването - чл. 16, ал. 3 от Правилника за дейността на комисията. Видно от съдържанието на оспореното решение същото е подписано от повече от половината от общия брой членове на Комисията, доколкото се установява, че от заседанието на 10.12.2010 г. са отсъствали членовете – Е Б и Т Т (обстоятелство, отразено в заглавната страница на протокола от проведеното заседание на 10.12.2010 г.). Следователно, спазено е установеното в закона изискване заседанията на комисията да се провеждат при кворум повече от половината от всички членове, както и в чл. 8, ал. 2 от закона е посочено, че решенията се вземат с мнозинство повече от половината от всички членове, участвали в гласуването.

Обжалваният административен акт е издаден при правилно приложение на материалния закон. Решението е постановено от Комисията на основание чл. 31, ал. 1, т. 2 от ЗДРДОПБГДСРСБНА - по искане на конкретно лице да бъде извършена проверка за починалия му баща дали са налице условията за установяване на принадлежност към органите по чл. 1 от закона. Заявлението е подадено от Г. А. П. на 24.11.2010 г. и решението на Комисията е издадено в рамките на 30-дневния срок по чл. 31, ал. 3 от закона.

Съгласно чл. 24 от ЗДРДОПБГДСРСБНА принадлежност към органите по чл. 1 се установява при наличието на дейност като щатен или нещатен служител или секретен

сътрудник на органите по чл. 1. Обстоятелството по чл. 24 - наличие на такава дейност - се установява въз основа на документите, изброени в чл. 25, които са различни според вида дейност. За установяване на дейност като секретен сътрудник това са документите, посочени в чл. 25, ал.1, т. 3 от закона, а именно: собственоръчно написана или подписана декларация за сътрудничество; собственоръчно написани агентурни сведения; документи за получени възнаграждения; документи, собственоръчно написани или подписани от сътрудника, съдържащи се в делата на оперативен отчет; документи от ръководилия го щатен или нещатен служител, както и наличие на данни за лицето в справочните масиви (регистрационни дневници и картотеки), протоколите за унищожаване или други информационни носители. Редакцията на нормата е категорична, че собственоръчно написаната или подписана декларация за сътрудничество е само един от законово определените документи, въз основа на които се установява наличието на дейност като секретен сътрудник. ЗДРДОПБГДСРСБНА допуска установяването и обявяването на принадлежност към органите по чл. 1 и без да е налице подписан от лицето документ, стига документите, въз основа които се е произнесла Комисията, да са от кръга на изброените в чл. 25 от ЗДРДОПБГДСРСБНА и да отговарят на легалното определение, дадено в § 1, т.1 от ДР на същия закон.

В процесния случай изводът на Комисията за установяване на принадлежност на А Г П. към органите по чл.1 от закона е направен въз основа на съдържащите се документи в архивното и лично негово дело – лично написано и подписано обещание за сътрудничество от 06.07.1956 г.; картони – обр. 4; документи от ръководилия го щатен сътрудник – рапорт – план и рапорт за проведена вербовка; предложение относно изключване от агентурния апарат.

Разпоредбата на чл. 25, т. 3 от закона изброява неизчерпателно документите, при наличието на които следва да се установи принадлежност на съответното лице към органите по чл. 1 от закона. Първият посочен в нормата документ е собственоръчно написана или подписана декларация за сътрудничество, каквато в случая е налице (наименована „обещание”). Съгласно цитираната норма са налице и други документи, от които се установява принадлежност на А Г П. към органите по чл. 1 от закона. Представените в архивно дело документи – рапорт за вербовка; регистрационна бланка, предложение за изключване на агент „Синчец” от агентурния апарат и предаване на материалите в архив са от кръга на посочените в чл. 25, ал.1, т. 3 от закона и са носители на информацията, посочена в § 1, т.1 от ДР на закона. В подкрепа на този извод е и нормата на чл. 29, ал. 3 от закона, съгласно която лице, на което имената и псевдонимите са включени в справочните картотеки или регистрационните дневници на съответните служби, се разкриват от комисията, като изрично се отбелязва, че липсват други данни по чл. 25, ал. 3 от с.з. Истинността на така посочените документи не се оспорва от жалбоподателя в съдебното производство, поради което същите се ценят като достоверни от съда.

По тези съображения изводът на Комисията, че по отношение на починалия баща на жалбоподателя се установява наличието на принадлежност към ДС, е направен въз основа на законово определените документи – обещание, картон обр. 4 и останалите документи и съдържащи се в личното му дело, всички съставени и подписани от ръководилия го служител. Следователно издаденото въз основа на цитираните по-горе документи решение, с което е установена принадлежност на починалия баща на оспорващия като секретен сътрудник към органите по чл. 1, съответства на материалния закон. Дейността на „агент” попада в кръга на дейностите, извършвани от

лицата, оказвали негласна помощ на органите по чл. 1 съгласно легалното определение на „секретни сътрудници”, дадено в § 1, т.4 от ДР на ЗДРДОПБГДСРСБНА.

В допълнение следва се посочи, че Комисията не действа при условията на оперативна самостоятелност, а в условията на обвързана компетентност, т.е. няма право на избор между два и повече нормативно допустими правни резултата. По силата на специалния закон въз основа на предоставеното ѝ правомощие Комисията установява принадлежност на лицата към органите по чл. 1 от закона въз основа на съдържащите се архивното и лично дело на лицето документи по смисъла на чл. 25 от закона, които по силата на § 1, т. 1 от ДР на ЗДРДОПБГДСРСБНА се ползват с формална доказателствена сила. При това положение, с оглед доказаното от административния орган по правилата на чл. 170, ал. 1 от АПК изпълнение на условията, предвидени в хипотезата на приложимата материална норма, решението на комисията е издадено при правилно прилагане на материалния закон и съответно на целта, предвидена в специалния закон.

По изложените съображения съдът приема, че не се налице условия по чл. 146 от АПК, обосноваващи отмяна на оспорвания административен акт и подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 4 от АПК, Административен съд С. град, I отделение, IV състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. А. П. срещу решение № 174 от 10.12.2010 г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на българските граждани към ДС и разузнавателните служби на БНА, с което на основание чл. 31, ал. 1, т. 2 от ЗДРДОПБГДСРСБНА е установена принадлежност на А Г П. (баща на оспорващия) към органите по чл. 1 от закона.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Съдия: